

MONUMENT

**zpravodaj projektu mapování
vojenských pietních míst**

Ročník : I

Březen 2007

číslo : 0001

Z obsahu čísla : Kronika projektu, 9. setkání, 10. setkání, 11. setkání, naše badatelna, něco málo z GISu, vojin Josef Kudrna, z členské diskuse, ohlasy z našich stránek a veřejnosti, počty zařazených VPM

**NÁRODU, KTERÝ SI NEVÁŽÍ HRDINŮ, HROZÍ, ŽE NEBUDE ŽÁDNÉ MÍT, AŽ JE BUDE
SKUTEČNĚ POTŘEBOVAT.**

Slovo redaktora

Je na místě si říci, proč vlastně tento časopis. každé tři měsíce děláme malé hodnocení. Jediným výstupem byla tabulka a komukoliv byla zaslána, tak byl překvapen, potěšen, ale i málo uspokojen. Pěkné, ale jen čísla. No, takže proč k tabulce nepřidat pár stránek ? Drtivá většina textu je z našich internetových stránek www.vets.cz a to něco málo se snadno vytvoří.

Tím je vlastně řečeno o Monumentu vše. Počítá se, že budou 3, možná 4 čísla ročně. Možná, že poslední 4 číslo v roce bude souhrn předchozích čísel, jako roční kronika, která vhodně doplní Výroční zprávu. Stejně jako my se učíme a rozvíjíme za pochodu, bude se to samé dít i s Monumentem.

A k čemu všemu může časopis sloužit ? Předně k propagaci naší činnosti. Ne všichni mají přístup k internetu, ale jistě se občas najde někdo „hodný“ kdo Monument vytiskne a poskytne dál. Stejně jako naše propagační brožurka přivedla celou řadu nových přispěvatelů může tuto práci odvádět i Monument. Ačkoliv je v současné době nereálné vydávat časopis tiskem, je možné, že časem se tak bude dít. Ale i kdyby dlouho ne, i těch pár vytištěných stránek třeba přesvědčí další přispěvatele, že uvítáme jejich pomoc. A třeba přesvědčí i úředníky, že to stále myslíme vážně a stále chceme zmapovat co nejvíce vojenských pietních míst.

A konečně, nikde není napsané, že Monument může být po číslech tématicky zaměřen na jednotlivé okresy a tím dávat základ k regionálním publikacím.

Jediné, čím monument asi nebude disponovat je šéfredaktor. Taky na, já doufám, že na tomto místě se postupně představí další členové projektu a tedy i redakční rady Monumentu.

Jelikož jsem si tedy přivlastnil právo na to mít zde první slovo, dovolím si znovu poděkovat všem členům a přispěvatelům za jejich neustávající činnost. Možná jen v malém zákoutí našich srdcí vládla představa, že by se projekt mohl rozběhnout až tak rychle, jak se to stalo. Možná, že se opravdu podařilo vychytat drtivou většinu chyb z mapování Soudního okresu Český Brod a je možné tedy věřit tomu, že už zmapované lokality počítáme v tisících. Možná jsou naše webové stránky málo vzhledné, ale určitě už dnes patří k největší studnici dat v dané tématice v ČR. A za to patří všem kdo nám pomáhají dík, velký dík, že nám není lhostejná naše minulost.

Martin Brynych

Z často kladených dotazů :

Jaká je definice válečného hrobu podle zákona č. 122/2004 ?

§2, odst.1. *Válečný hrob* : místo, kde jsou *pohřbeny ostatky osob*, které zahynuly v důsledku aktivní účasti ve vojenské operaci nebo v důsledku válečného zajetí, anebo ostatky osob, které zahynuly v důsledku účasti v odboji nebo vojenské operaci v době války. Válečným hrobem může být *hrob jednotlivce*, *hrob hromadný* nebo *osáríum*, včetně náhrobků a ostatního hrobového zařízení. Válečným hrobem je rovněž *evidované místo s nevyzvednutými ostatky* osob zemřelých v souvislosti s válečnou událostí, anebo *jiný objekt*, který je za válečný hrob považován v souladu s mezinárodní smlouvou, jíž je Česká republika vázána.

§2, odst.2. Válečným hrobem je pro účely tohoto zákona i *pietní místo*, kterým se rozumí *pamětní deska*, *pomník*, *památník* nebo *obdobný symbol* připomínající válečné události a oběti, které zahynuly v důsledku aktivní účasti ve vojenské operaci nebo v důsledku válečného zajetí, anebo oběti osob, které zahynuly v důsledku účasti v odboji nebo vojenské operaci v době války.

Jaké místo tedy rozumíme pod pojmem vojenské pietní místo ?

Je to podobné jako u výše uvedeného zákona 122/2004. VPM dělíme na

* *Válečný hrob* (ostatky vojáka padlého v boji), *hrob vojáka* (zahynul mimo bojovou operaci či po bojové operaci), *hrob legionáře*, *hrob oběti* válečného či ozbrojeného konfliktu, *kenotaf* (prázdný hrob - odkaz na hroby v dále), *osáríum*, *kolumbárium*, *urnové místo*, *rozptylová louka*.

* *Památník* (rozsáhlejší než pomník), *pomník*, *mohyla*.

* *Pamětní deska*, *pietní místo* (např. nápis v kostele, trvalá nástěnka v budově).

* *Místo se vztahem k vojenské operaci* (bojové činnosti) jako např. zemljanky partyzánů, pozorovatelný, vojenská technika.

Kronika Projektu

1.1.2007	Na stránkách VETS je dostupná výroční zpráva o projektu mapování VPM za rok 2006.
8.1.2007	je v rámci projektu mapování vojenských pietních míst na stránkách VETS prezentováno více než 4400 takových míst. Do projektu se zapojilo 84 osob. Navýšil se i počet nášivek.
15.1.2007	je v rámci projektu mVPM prezentováno více než 4500 vojenských pietních míst. Účastní se stále 84 osob.
24.1.2007	je v rámci projektu mapování vojenských pietních míst na stránkách www.vets.estranky.cz prezentováno více než 4600 těchto lokalit. Byla také spuštěna dlouho plánovaná badatelská služba sloužící k lepší komunikaci a dohledávání lokalit. Navýšily se nášivky i foto z misí, počet přispěvatelů je stejný - 84.
2.2.2007	je v rámci projektu mVPM prezentováno více než 4700 těchto míst. Zapojilo se 85 osob. Navýšil se počet nášivek. Dříve jsem neuváděl to, že na stránkách je stále se zvyšující počet historických a většinou nikdy nepublikovaných historických fotografií / legionářů, okupace, apod.). Také je doplněna stránka o naší snaze obnovit jednotu ČsOL v Č. Brodě.
9.2.2007	je v rámci projektu mVPM prezentováno více než 4800 vojenských pietních míst. Stránky s projektem od jejich spuštění k dnešku navštívilo již více než 100 000 čtenářů. Ostatní více-méně beze změny, jen větší počet informací o ČsOL v Č. Brodě.
11.2.2007	je v rámci mapování vojenských pietních míst prezentováno více než 4901 těchto míst. Objem dat zpracovávaných v rámci projektu přesáhl 10 GB.
16.2.2007	je v rámci projektu prezentováno více než 5000 vojenských pietních míst, navýšil se počet nášivek (už je jich více než 500) a narostl i počet přispěvatelů na 86.
22.2.2007	máme i doménu 1. řádu www.vets.cz a chystá se ještě jedno velké překvapení na netu. Původní adresa pochopitelně zůstává.
25.2.2006	je v rámci projektu mVPM prezentováno více než 5100 vojenských pietních míst. Navýšil se počet nášivek a narostl počet přispěvatelů na 94. Veteránů a členů SVV je zhruba pětina.
1.3.2007	je v rámci projektu mVPM prezentováno více než 5200 vojenských pietních míst. Navýšil se i počet nášivek (dokonce se zvětšil i počet zemí odkud pocházejí).
5.3.2007	je prezentováno více než 6300 vojenských pietních míst. Značný nárůst za krátký čas má na svědomí zařazení dalšího rozsáhlého balíku dat z Olšanských hřbitovů v Praze 3.
6.3.2007	je v provozu aplikace zobrazující zaměřená vojenská pietní místa v mapě. Odkaz na aplikaci je http://vpm.vets.cz/
8.3.2007	je prezentováno více než 6400 vojenských pietních míst, opět se navýšil počet nášivek.
12.3.2007	je v rámci projektu m VPM prezentováno více než 6500 vojenských pietních míst.
13.3.2007	je prezentováno více než 6600 vojenských pietních míst.
16.3.2007	je prezentováno více než 6700 vojenských pietních míst.
22.3.2007	je prezentováno více než 6800 vojenských pietních míst.
25.3.2007	je prezentováno více než 6900 vojenských pietních míst.
28.3.2007	je v rámci projektu prezentováno více než 7000 vojenských pietních míst. Do projektu se zapojilo 98 přispěvatelů.

Z našich aktivit

9.setkání klubu (projektu) VETS

V pořadí již deváté setkání proběhlo v sobotu 20. ledna 2007, rozdělené na dvě části, tak, aby se naplnily naše představy z Pardubic. Tedy ráno jsme se sešli v 11 hodin na Žižkově u armádního muzea - Vojenského historického ústavu Praha. Hlavním lákadlem sice byla výstava o generálu Eliášovi, ale stále se zlepšující expozice stojí za návštěvu sama o sobě. V muzeu jsme strávili skoro dvě hodiny, včetně nezbytné kritiky u přítomného personálu, že

VHÚ nemá zájem zařadit odkaz na náš web na svoje stránky. Třeba někdy pomůže argument, že jedno muzeum v Bagdádu už tak učinilo. Armádní muzeum je prostě skvělé a rozhodně se vyplatí ho navštívit alespoň 1x za rok a to nejen proto, že vstup je zdarma a je umožněno fotografovat cokoliv. Snad jedinou vadou je, že nejsou dostupné publikace na kterých se autoři z VHÚ podílejí, stejně jako jiné díla z produkce AVISu. Ale to je obecná bolest armádních tiskovin, která jsou sice skvělá, ale vlastně pro veřejnost nedostupná. A pochopitelně jsme ve VHÚ zanechali naši propagační brožuru.

A v jednu hodinu začalo vlastní setkání v restauraci Plzeňka. Za zmínku stojí, že proměnlivý počet účastníků, kdy jedni odcházeli a druhí přicházeli dosáhl celkem zajímavého čísla. Celkem se za ten den potkalo deset lidí, jmenovitě Petr, Petr "Dolin", Martin, Vladimír, Pepa, Standa, Ivo, Diana, Kristina a

Zdeňka. Což je celkem pozoruhodný počet, který nám trochu narušuje naše zvyklosti, ovšem kladně. Doufejme, že to bude stálý trend.

Vlastní jednání mělo 3 hlavní body :

- plán na rok 2007, diskusi o stanovách spolku, plánování badatelný a několik menších podbodů, kterými začnu, neb je to jednodušší položka. Předně Petr dodal seznam obcí, které zatoužily po zařazení pod okres Brno venkov, což zapříčinilo další úpravy webu a offline verze, ale také diskusi, že jestli bude náš stát každý rok provádět takovéto rošády s vesnicemi, bude asi nezbytné provést nějaký stopstav a prostě vést přehled o VPM v obcích s nějakým administrativním členěním k určitému datu, třeba 31.12.2007 a to s vidinou toho, že dnes se obce stěhují tam a zítra zase půjdou jinam. Vyjdu-li z toho co publikují jedny velké noviny a vynechám-li fakt, že o změnách informují dosti nepřesně, tak z toho stejně vychází, že některé obce nechápou proč jsou přesunuty a navíc nevědí kam patří. Při vlastních změnách v zařazení, které jsem prováděl u některých obcí taktéž nechápu proč toto stěhování probíhá. U některých určitě nemůže být hlavním argumentem dopravní obslužnost, kterou se úředník zaklíná (na to stačí letmý pohled na mapu a ta super silnice tam prostě

není). Tedy necháme se překvapit, zatím budeme obce stěhovat také, ale vzhledem k tomu, že v ČR je více než 10000 sídel je pravděpodobné, že výhledově tuto hru s úředníky hrát přestaneme.

Dalším bodem byl dotaz, zda budeme zařazovat pomníky ve vztahu k husitskému hnutí, avšak ty jenž se netýkají vlastních bitev a jasných VPM (jako je Žižka). Jmenovitě se jednalo hlavně o místa se vztahem k mistru. J. Husovi. Bylo rozhodnuto, že NE. Budeme tyto lokality považovat za tzv. vlastenecké památky a dočasně se budou jen skladovat (podobně jako končí Švehla a spol.).

Dalším bodem byla krátká informace o tom jak probíhá obnova jednoty ČsOL Český Brod, jejímiž členy má zájem se stát i pár účastníků projektu. Jako vše úřednické, i tato akce se začíná poněkud vléci. Náš zájem o obnovení jednoty je, ale míč v současné době není na naší straně.

Zajímavým bodem je nápad na vydávání jakéhosi tištěného občasníku. Důvod je prostý, část našich čtenářů má prostě problém pracovat s internetem, ať z důvodu malé uživatelské dovednosti či obtížného přístupu k síti. Nápad se celkem ujal a stanovili jsme si jednoduchá pravidla. S velkou pravděpodobností (hlavně z důvodu ceny tisku) ročně nebude vydáno více než dvě čísla, spíše jen jedno. Náklad bude malý, tak do 100 výtisků, ale pochopitelně bude dostupný v elektronické podobě na našich stránkách. Obsahově by měl být naplněn medailony hrdinů z osobností měsíce, zajímavostmi z badatelný, zajímavými VPM, informacemi z legislativy, možná nějaký ten rozhovor až se do díla pustí tisková komise spolku - prostě vše co nebude součástí výroční zprávy, ale byla by škoda by to zapadlo v rámci webu, který už nyní má 1500 stránek. Data by se měla skládat tak, aby se občasník dal k distribuci k semináři v Pardubicích,

tedy bude se skládat od Pardubic k Pardubicím (prosinec-prosinec). Tedy o měsíc dřívě než výroční zpráva, která se naopak v Pardubicích bude schvalovat a distribuovat až o měsíc později. Takto bychom vlastně v zimě dali do davu dvě "papírová" díla. Letošní rok nicméně budeme brát jako rok nula a nemusí tedy k vydání vůbec dojít (možná jen elektronicky), i občasník totiž chceme mít free a to není až tak jednoduché.

Nadhodila se myšlenka pro členy, a bychom již nyní začali hledat "něco" co se stane naším logem, tak jako máme na tričkách pomník v Chrástu, tak hledáme něco co budeme používat na Děkovných listech a možná i razítku spolku (ať je ta byrokracie potom alespoň hezčí). Nápady se tedy vítají, bude-li jich moc, bude se hlasovat.

Dále jsme si poplakali nad nedostupností knih z produkce AVISu. Ačkoliv Martin byl (a možná stále je)

alespoň blízko získání knihy Dunkerský deník, obecně nás tyto skvělá díla míjejí a spoléhat se na bazary, burzy a antikvariáty je málo. Sice je letos ještě IDET, tradiční zdroj knih, ale při čtení ročního vydavatelského plánu AVISu oko suché nezůstane, prostě si nepočteme.

A nyní k hlavním tématům :

1) plán na rok 2007

ačkoliv jsme chtěli uzavřít celý rok, nakonec se udělalo jen pololetí. Odvaha nás opustila už na květnu a červen byl jen do zaokrouhlení. Zbytek roku tedy půjde do světa v květnu. Jednoduše řečeno se změnila jedna věc, otevřené setkání nebude vždy v sobotu a tím se

zmenší (asi) účast mimopražských. Tady si dovolím ještě jednou smeknout před Petrem a i Dolinem. Tomu říkám zapálení pro spolkovou činnost. Ačkoliv to je pár set km, stejně přijede, velké plus putuje na Moravu a o něco menší do Pardubic, i tam je to dálka, ale menší. Z toho plyne, že soboty se spojí vždy s něčím navíc a všední den bude hlavně jednací. Do plánu dáme i další akce na které jsme zváni, nebo které jsou pro nás významné a důležité, ale nejsme jejich pořadatele, jen konzumenti akce.

2) stanovy spolku

přípravný výbor dostal jednoměsíční odklad na dopracování stanov, takže jsme si četli jen v Martinových doplňcích zatím nehotového návrhu. Standa to zahrne do celku a celkový souhrn bude v členské dán do diskuse. V zásadě panuje shoda v tom, že bude jeden zastřešující spolek bez menších podčásti, neb není třeba vytvářet molocha úřednického. Nahoře bude stát valná hromada scházející se jednou za x let, pod ní bude výkonný výbor se svým předsedou a komisemi, které budou akčně jednat. Jakékoliv jednání a hlasování bude probíhat přítomnou nadpoloviční většinou, z čehož plyne, že neúčast zavdává případný důvod k pláči nad výdělkem a taktéž je zřejmé, že většina důležitých rozhodnutí bude ležet na valné hromadě a ta bude součástí seminářů v

městě na půli cesty, tedy v Pardubicích, kam to má většina z nás tak nějak stejně daleko. Ostatně bude možné případně o předem jasných otázkách hlasovat i mobilem či přes internet (otázky k hlasování budou mít připravené varianty odpovědí a tam bude možné hlasovat pro variantu). Celkové řečeno - výsledek musí uspokojit právě alespoň tu většinu a pokud možno nikoho nepoškodit.

3) badatelna

tato samostatná část webu (vlastní sekce) dostává jasné obrysy a už brzy na web také půjde. Bude sloužit k určování nejasných VPM, odpovědím na dotazy, atd.

Bude mít tyto rubriky:

- Je to VPM ? (pracovní název)
- dotazy čtenářů
- diskusní fórum
- souřadnice lokalit bez VPM (třeba nám někdo napiše, že se mýlíme a VPM tam a tam přeci jenom je)
- výkladový slovník k VPM
- často kladené dotazy

10.setkání klubu (projektu) VETS

V pořadí 10. setkání proběhlo v úterý 20. února, již tradičně od páté hodiny v restauraci Plzeňka v Praze. Účast solidní průměr : Vladimír, Standa, Pepa, Martin, Ivo a Diana.

Nemohlo se začít ničím jiným, než přípitkem na připomenutí, že se podařilo prezentovat již více než 5000 vojenských pietních míst.

Tímto ještě jednou mnoho pozdravů a díky všem našim členům, přispěvatelům a příznivcům. Je to zásluha celého systému okolo projektu mVPM !!

Následně Martin přečetl něco z emailů od nových přispěvatelů a ze vzkazů co nám chodí jako komentáře. Jsme rádi, že je o projekt zájem a že se zvolna dostává na vědomí veřejnosti. A pochopitelně jsme rádi, že roste počet přispěvatelů. Už jen opravdu málo a bude nás sto.

Následovalo upřesnění lokalit mapování v Praze, což byla záležitost hlavně Vladimíra a Iva. Především se znovu opakovalo, že v online verzi je Praha dělená pouze na 10 částí, ale offline je rozdělen na 23 městských částí. Má to svoji logiku. V online je možné hledat pomocí fulltextu a v offline jen pomocí jmen ulic a lokalit.

Dalším bodem bylo představení kostry našeho klubového zpravodaje - Monumentu. Zavládla spokojenost s tím jak bude koncipován a bylo jen několik doplňků jak ho obohatit. Opět bylo Martinem zdůrazněno, že se stejně dříve či později všichni přidají do redakční rady, takže je to už od prvního čísla důvod k vymýšlení zlepšení. K danému tématu ještě dojed k úpravě sekce "Recenze a publicistika" na webu, která jako jedná z posledních nemá vlastní úvodní stránku. Po úpravě tam bude i část pro Monument a o něm, s odkazem odkud půjde stáhnout. Rozsah zpravodaje nebude ani tak omezen počtem listů (počítá se cca 10-20 listů na číslo) jako velikostí, ta bude

okolo, respektive maximálně 5 MB. Bližší seznámení se zpravodajem proto bude až po dodělení této sekce.

Hlavním bodem večera byla zpráva přípravného výboru pro vytvoření spolku, kterému velí Standa. Zahájili jsme nemile. Původně plánovaný název "Nikdo nebude zapomenut - nic nebude zapomenuto" není volný. Možná ho nikdo nemá zaregistrován, ale je spojován s jedním sdružením a jednou politickou stranou. Ani jedno by nám nevadilo, ale chceme zůstat mimo všechna hnutí a podobné aktivity a proto jsme přešli na záložní verzi. Konečně, kdo si pamatuje hlasování v Pardubicích, ví, že variant v pořadí je stále dost. Pro náš spolek jsme tedy vybrali jméno, které bylo 2-3 v pořadí na hlasování v Pardubicích. jedná se o "xxxxxx xxx xxx" Otevřeným textem až po registraci, pro jistotu.

Následně Standa přečetl návrh stanov, které se mírně doladili a po jejich přepsání budou dány do členské sekce ke konečné diskusi.

Osobně si myslím a shoda následně zavládla, že přípravný výbor a zvláště Standa odvedl velmi dobrou práci. Stanovy jsou krátké, jednoduché a výstižné. Žádná byrokracie a zbytečnost, ale zatím ani náznak důvodu pro budoucí dohadování. To je přesně to oč nám při tvorbě spolku šlo a stále jde.

Shoda zavládla i v tom, že pro spolkové razítko se nebude šetřit na financích, aby jej bylo možné užívat i na pamětní listy a nemuseli jsme se stydět. Razítko jest nezbytností, když už budeme mít byrokracii se spolkem.

Dále Standa přítomné seznámil s návrhem klientského vkládání dat. To bude sloužit pouze členům pro předpřípravu dat pro vložení na web. Celý systém bude navržen tak, aby administrátor už dostal data tak, že je pouze vezme do schránky a vloží na web. Kdo nebude chtít danou cestu používat, nebude muset, vše bude fungovat jak postaru, tak i ponovu. Hlavní výhodou novinky vyjma přejmenování fotek a úpravy textu bude při zadání souřadnic i kontrola jestli nedošlo k překlepu tím, že se bod zobrazí na mapě. Admin při tvorbě shapefile nebude už muset kontrolovat přichozí data a zase se vše o kousek urychlí. Ale ještě jednou zdůrazňuji - kdo novinku nebude chtít, může posílat postaru. A novinka bude jen pro členy se vstupem do členské sekce. Takže vlastně žádná zátěž pro přispěvatele.

A znovu došlo na diskusi zda si pořídit doménu 1. řádu. Mluvíme o tom tak dlouho, že prostě padlo rozhodnutí, že ano a Standa dostal za úkol nám doménu pořídit, zaregistrovat a přesměrovat na ně náš web. Pochopitelně, že adresa stránek se nezmění, ale budeme mít ještě jednu. K čemu to bude ? K lepší propagaci projektu. Jaká, že to bude doména ? No stejně jako u jména spolku se prosím nechte překvapit. Ač to zní neuvěřitelně i o takováto

jména se už spekuluje a svým způsobem by bylo škoda, kdyby nám někdo možné varianty vykoupil. Zase na druhou stranu by takový aktivista zaplakal, protože máme asi 10 variant a proč by někdo vyhodil ranec peněz s výhledem na to, že si prostě koupíme to volné, nebo si rok počkáme až to daného dobráka přestane bavit nám doménu blokovat. To je však pesimistická varianta a doufejme, že se nám podaří získat již to první vybrané.

11.setkání klubu (projektu) VETS

proběhlo v sobotu 31. března 2007. Kdo měl zájem zašel dopoledne na military burzu do Dejvic. Tradičně velká akce plná mnoha příležitostí jak si obohatit sbírky. Nemilé bylo, že knihy z produkce AVISu od minule zase o něco podražily, ale jelikož si někteří z nás potřebovali doplnit výstroj, spokojenost nakonec nechyběla.

Vlastní setkání začalo v Plzeňce od 13té hodiny. Účastníci se : Standa, Martin, Diana, Vladimír, Pepa a Olda.

Vzhledem k tomu, že Pepa vbrzku na nějaký pátek naše řady opustil bylo toto setkání použito i jako valná hromada jednoty ČsOL Český Brod. Dle stanov ČsOL totiž mají členové jednotlivých jednot možnost si založit jednotu v místě svého působení. A jelikož považujeme za vhodné obnovit Brodskou jednotu museli jsme

vykonat tuto proceduru, neboť naše první žádost o obnovu jednoty nebyla kladně vyřízena. Tentokrát jsme tedy znovu za přítomnosti dalších zájemců o členství, kulturně a v kulturním prostředí uspořádali volbu našeho budoucího předsedy jednoty, kterým se stal právě Pepa Přerovský. A k nové funkci dostal nějakou tu povinnost. T.j. poslat znovu žádost o obnovení jednoty na ústředí ČsOL. Lze jen doufat, že alespoň vlastní stanovy bude tato tradiční organizace ctít a že ani blízcí se sněm ČsOL nebude bránit našim snahám.

V dalším už jsme řešili jen věci ohledně projektu.

Prvním bodem byla nabídka výměny odkazu na stránkách z webu Hloubkaři

(<http://www.hloubkari.bloguje.cz/>), jedná se o web, kterého náplní jsou "Útoky spojeneckého stíhacího a bitevního letectva na pozemní cíle v českých zemích 1944-1945". Proti takové výměně nebyl nikdo a odkaz bude do lišty MENU doplněn.

Následovalo tradiční seznámení s provozem webu, návštěvností a jelikož je konec čtvrtletí tak i s počty VPM, které se zadafilo prezentovat. Jelikož nám bylo umožněno nahlédnout i do oficiální statistiky MO mohlo dojít k malému porovnání. Nicméně, jelikož bychom srovnávali jablka a hrušky (protože VPM není jen válečný hrob), nelze tyto data zveřejnit a součástí Monumentu bude jen naše tabulka VPM. Každopádně z výše uvedené statistiky jasně plyne, že máme ještě co dělat.

Pak už se chopil slova organizační výbor.

Předně, stanovy, tak jak jsou zapsané v členské lze považovat za finální verzi. Nebylo k nim žádných připomínek. K tomu tedy zbývá, aby přípravný výbor zažádal MV o registraci spolku a nám, abychom se zvolna začali chystat na volby výkonného výboru. ten jak známo bude mít 5 členů. Shoda zavládla nad jejich titulováním (předseda a 5 místopředsedů). Tolik místopředsedů nemá vzor v politice, ale ve snaze zjednodušit případné formální vystupování člena výborů na veřejnosti. Každý místopředseda bude mít na starosti jednu oblast naší činnosti, takže by se ta pozice klidně mohla jmenovat jinak a asi jim taky budeme říkat neoficiálně jinak. Ale protože jsme se jasně dohodli, že vše bude napsané nejlépe jednou provždy, tak se to raději noblesně pojmenuje hned, než by se to časem muselo přejmenovávat. Budeme mít tedy místopředsedu pro správu dat, pro technické věci (např. v oblasti budoucí administrace, správy domény), pro tiskovou a historickou práci a pro ekonomické záležitosti (jinde mu říkají pokladník). Volba proběhne do květnového setkání, každý bude moci volit jen jednou (ale pochopitelně více osob na různé pozice), volit může buď osobně na dubnovém a květnovém setkání, nebo internetem (ale to pouze v členské sekci). Pro volby bude v členské sekci vlastní rubrika, kde se případní kandidáti na jednotlivé pozice představí a popíší svoje představy fungování pro první volební období, neboť tím vlastně budou jednotlivé pozice i budovat. Důležitá maličkost, volit mohou jen registrovaní členové (tedy ti se vstupem do členské sekce). Mnoha zájemcům byla tato možnost nabízena, leč někdy zůstala dosud nevyužita, takže takovým moc času na registrování hesla nezbyvá.

A pochopitelně se objevili první ekonomické záležitosti. Velmi stručně řečeno se jedná o to, že roční provoz našich webů a domén bude stát cca 2000 Kč. To je dost horní hranice, řešili jsme částku 1200 Kč, já ji

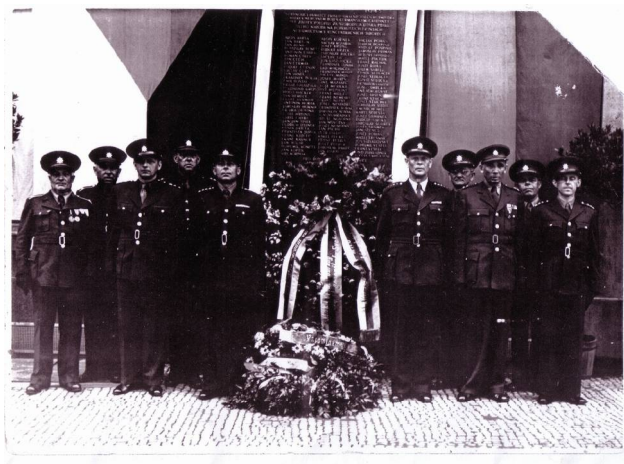
zaokrouhlil poněkud nahoru. Z toho plyne, že přinejmenším v úvodu nebudeme potřebovat účet. Na ten by došlo až v případě nějakých darů nebo větších položek. Důvodem jsou pochopitelně bankovní poplatky.

Do konce května by se tedy doufejme mělo zadařit spolek registrovat a posléze by došlo i na případné právní nuance, které jsou nezbytné pro vnitřní fungování, ale to už bude věc zvoleného výkonného výboru.

Proto je nezbytné, aby se členstvo podívalo do členské sekce a alespoň přidalo hlas některému z kandidátů. Jelikož pro volbu bude rozhodující prostá většina z účastníků voleb, může se stát, že se někdo stane vyvoleným i za dva hlasy.

Naše Badatelna

To byl den. Ráno 23. července 2006 jsem si přečetl email se zde uvedeným dotazem. Jelikož coby administrátor nemám až tak přehled o tom co je na webu, tak jsem požádal Vladimíra a kontrolu pražských dat a vida, za pár hodin jsem dostal odpověď, kladnou, že dané místo známe. Ihned jsem pana Brázdila informoval a myslím, že jsme udělali malou radost.

text dotazu :

Dobrý den,
obracím se na Vás s prosbou o pomoc. Již několik desítek let se zatím marně snažíme zjistit, kde by mohl tento pomník, nebo pamětní deska být. Údajně to má být někde na území ČR, ale podložené to nemáme. Uvítáme jakoukoliv informaci, neboť se jedná o osobu praporčík Juraj Kordiak (na desce v 1. sloupci vlevo, poslední jméno), který byl zastřelen při transportu SS (doloženo svědectvím o úmrtí) Děkujeme za jakoukoliv informaci o místě.
Krásný zbytek dne Vám přeje
Miloš Brázdil

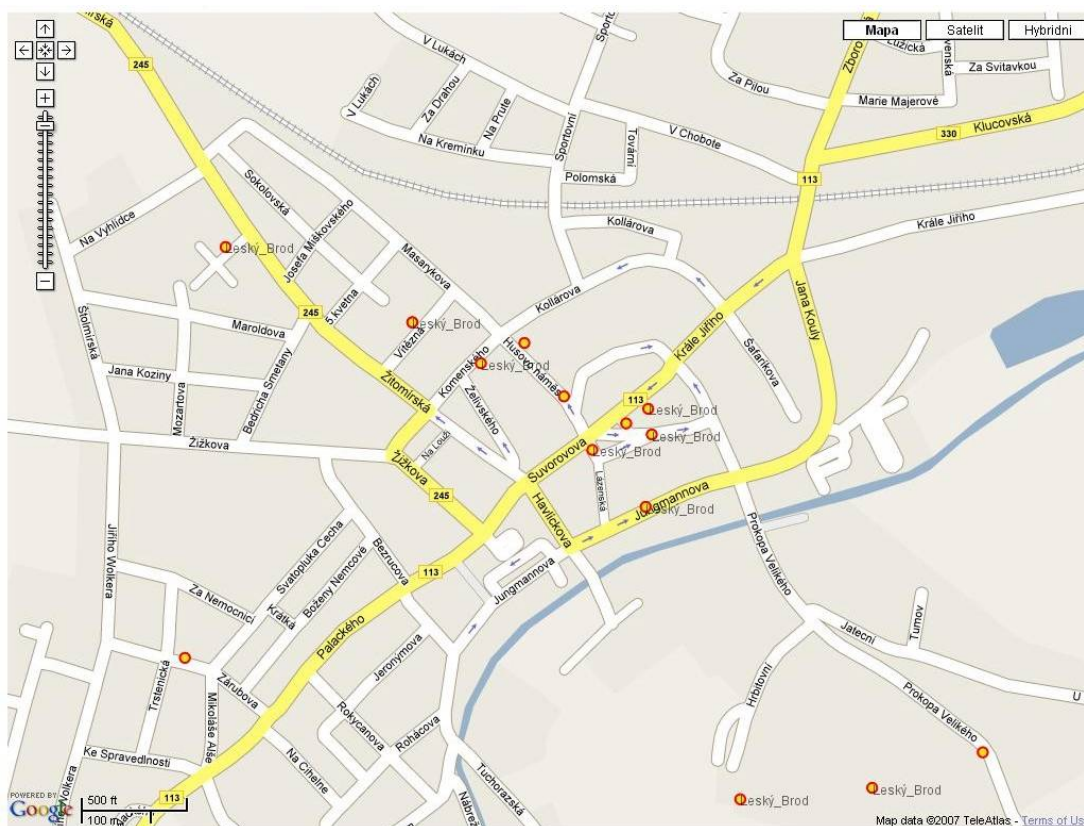
A Vladimírova, stručná – jasná odpověď :
Pamětní deska se nachází v Praze 6, Kyjevská

509/12.

http://www.vets.estranky.cz/clanky/vpm-hlavni-mesto-praha/vojenska-pietni-mista-v-praze-6-_strana-2-

Něco málo z GISu

David Podzimek a Standa Kain nám nachystali příjemné překvapení z technologií a možností GISu. A to zobrazení našich shapefile na Google maps. Výsledek je perfektní. Nejenže to posouvá možnosti pro hledání dál, tak vzniká i přehled pro čtenáře webu, kde jsme již mapovali a kde jsou VPM. Myslím, že obrázek hovoří za vše.

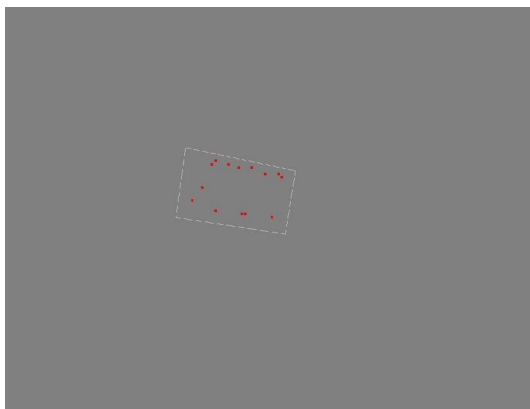

Nicméně pro toto číslo si ještě budeme muset vystačit s „obyčejným“ GISem, tak jak se data tvořila celý uplynulý rok. Základem jsou data ve formátu ESRI shapefile a to jako body a polygony. Polygonové vrstvy zobrazují např. vojenské hřbitovy a další větší celky, jako je třeba v příkladu uvedený Pruský hřbitov na Chlumu. Body zobrazují jednotlivé VPM. Každý bod má přiřazen atribut, který určuje typ VPM (pomník, hrob, válečný hrob, pamětní deska, atd. + určení období ke kterému se bod váže 1805, 1866, husitské války, 1. sv., 2. sv., 1968, apod.). Dle těchto atributů je pak možné ve vhodném programu si zvolit (najít) požadovanou vrstvu dle vlastního výběru (dle stavby dotazu) kdy se zobrazí např. pomníky z 1. světové války a jen pro okres Kutná Hora. Dalším atributem u shapefile v naší poskytované formě už je jen lokalizace místa, např. v podobě : Kolín_Kutnohorská_ul_32. Pro základní práci je to dostačující. Tvorba shp probíhá v programu fGIS, který je pro nekomerční využití zdarma. Navíc poskytuje obvyklé uživatelské prostředí a celou řadu nadstandardních prvků, jako právě tvorbu shp z textového souboru nebo slučování shp (merge), atd.

Další výhodou je možnost si poskytovaná data prohlížet pomocí WMS připojení a vhodného programu na rozsáhlejší balíku dat. Pro prohlížení je vhodný např. program JanMap, který je taktéž pro nekomerční využití zdarma a mimo jiné umožňuje převod souřadnic z WGS84 do JTSK.

Popis postupu prohlížení je popsán na stránkách www.vets.cz .

A zde je varianta zobrazení našich dat v Programu JanMap. Jedná se o bojiště u Chlumu s Pruským hřbitovem.

Často diskutovanou otázkou je přesnost dat. Zde je zobrazení polygonové vrstvy (obdélník) jenž vymezuje hranice Pruského hřbitova na Chlumu a červené body jsou bodové shapefile jednotlivých hrobů. Pro základní orientaci to předpokládám stačí.

Historické práce

Voják Josef Kudrna

Kdo vlastně byl voják, jenž má pomník v Motole, hrob na Olšanech, ulici v Brně-Tuřanech a dokonce o něm byl natočen film a vyšla kniha ?

V zásadě se dá říci, že se jednalo o prostého vojáka, čeledína, který byl ve špatný čas na špatném místě.

J. Kudrna se narodil v roce 1881, ale do povědomí národa se zapsal až svojí vojenskou službou. Ostatně nebýt světové války, žil by jako prostý čeledín se svojí manželkou Annou a dětmi relativně spokojený život. Vzhledem ke směřování našeho webu se tedy zaměříme jen na jeho krátké vojenské vystoupení v roce 1915. Předně je třeba upozornit na fakt, že J. Kudrna bojoval již předtím a dramatické události z května 1915 prožíval jako voják,

který se právě zotavil ze zranění a po opuštění lazaretu nastoupil službu k 102. náhradnímu pěšímu pluku

v Benešově. A zde celý příběh začíná. Velitelem pluku byl nejen u mužstva neoblíbený a údajně i mstivý podplukovník Kukačka. Vojáci mu však svůj názor na něj dávali na vědomí až při svém odjezdu na frontu.

V dubnu 1915 se stavěl 9. pochodový prapor, jehož 4. rotě velel. záložní poručík Vlasák a velitelem 5. čety byl kadet aspirant František Loubal. A právě do této roty byli zařazeni záložníci po návratu z nemocnice a do 5. čety vojín J.

Kudrna. Už v tuto chvíli tato skupinka projevovala nespokojenost s tím, že jim po návratu z nemocnice nebyla dána dovolená. A pochopitelně nebyli spokojeni ani s tím, že po návratu z nemocnice mají jít rovnou na frontu. Především velitel náhradní roty hejtman Chocenský však neměl s navrátilci slitování a dokonce na celou 4. rotu, která byla ubytovaná v Benešovské Sokolovně uvalil čtrnáctidenní ostré kasární vězení. Mimo výcviku tedy nikdo nesměl budovu opustit. Toto

opatření pochopitelně neuvítali vojáci s nadšením, ale hejtman Chocenský je dokonce po pár dnech ještě zpřísnil a zakázal přístup do Sokolovny i manželkám vojáků a jejich dětem. Nesměli spolu mluvit dokonce ani u plotu.

Datum odjezdu na frontu vojáci neznali, takže ráno 3. května 1915 považovali za začátek běžného výcvikového dne. Stejně jako jiné dny vyrazili na cvičiště za Chlístovem. To, že něco nebude jako obvykle vojáci začali tušit až při návratu z cvičiště, kdy k nim setník Hüttl pronesl projev, kdy se s nimi v podstatě loučil. Do Sokolovny se vrátili přibližně v jednu hodinu a nemohli si nevšimnout, že stráž je silnější než obvykle. V tomto okamžiku se vojáci dozvídají, že na frontu odjíždějí již večer.

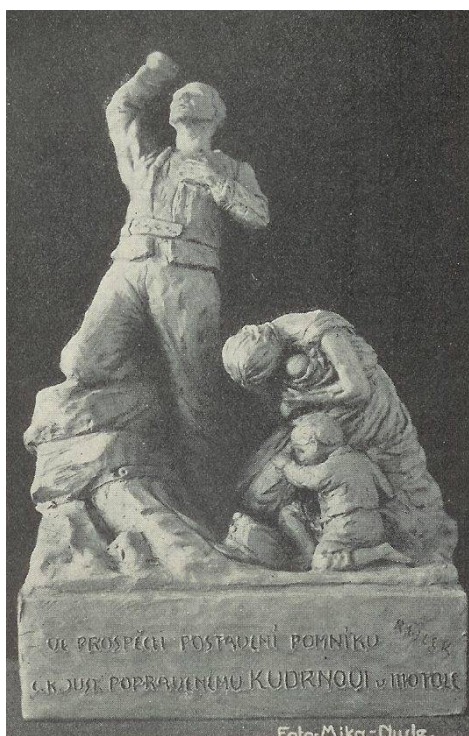
A události se začínají rozbíhat poněkud rychleji. Pochopitelně je třeba se připravit k odjezdu, doplnit vybavení, ale také se začíná objevovat do té doby skrývaný alkohol. Alkoholu přibývá, objevují se housle a harmonika a

mužstvo se dostává do nebezpečně veselé nálady. Netrvá dlouho a začínají se zpívat písničky proti neoblíbeným důstojníkům. Za této situace jde po silnici okolo Sokolovny pplk. Kukačka. I když mu muselo být jasné, že nálada mužstva mu není nakloněna vkročil do Sokolovny.

Alkoholem posílení vojáci ho obklopili a začali mu vyčítat vše co měli na srdci, pochopitelně bez patřičné vojenské zdvořilosti. Výčitek bylo mnoho, ale k fyzickému kontaktu nedošlo. Pplk. Kukačka velmi rychle odešel ze Sokolovny a všem bylo jasné, že se bude chtít pomstít. Naneštěstí si jako vykonavatele své pomsty zvolil krajně neoblíbeného hejtmana

Chocenského, který ihned po vkročení do Sokolovny začal vojáky mlátit holí. To už bylo na vojáky moc a začali po něm házet cihly, které byly uskladněny na dvoře. I on tedy rychle vycouval ze Sokolovny, ale i tak byl několikrát cihlou zasažen. V tuto chvíli se vojáky pokusil uklidnit velitel roty por. Vlasák, ale bylo to nad jeho síly. Hlavními řečníky ze strany vojáků byl desátník Macourek a vojín Smitka a Kukačka. Nicméně voj. Kukačka údajně nebyl iniciátorem incidentu s důstojníky.

Rejlkův pomník Josefa Kudrny.

Výstup v Sokolovně však nezůstal utajen ve městě. Ihned se začala šířit fáma, že se vzbouřili vojáci a to nejen v Sokolovně, ale i v kasárnách. Dokonce se říkalo, že vojáci z kasáren jdou těm vzbouřeným v Sokolovně na pomoc. Opak byl však pravdou.

V kasárnách byl tou dobou na pěším výcviku německý prapor nováčků, dragounů. A právě ty použil Kukačka na zkrocení osádky Sokolovny. Do čela dragounů byl postaven setník Dvorský a jelikož dragouni na rozdíl od vzbouřenců měli nejen zbraně, ale i munici netrvalo uklidnění vzbouřených vojáků dlouho. Jakmile bylo dosaženo určitého pořádku začalo zatýkání, které řídil pplk. Kukačka a hejtman Chocenský. Označili asi deset vojáků, kteří byli zadrženi. Mezi zatčenými byli pochopitelně i desátník Macourek a vojín Smitka a Kudrna. Zbytek roty byl večer odveden na nádraží a pod dohledem odjel na frontu.

Až za měsíc se zbytek roty dozvěděl co se stalo se zatčenými. Kudrna byl 7. května 1915 zastřelen na Motolské pláni, ostatní dostali vězení.

I vlastní poprava měla mít odstrašující charakter. Na Motolské pláni nastoupili pražské pluky a 102. pluk, jemuž velel setník Cipra. 102. pluk musel projít před nastoupenými jednotkami jako oceňovaný hanbou na své místo.

A nyní vlastně proč byl popraven právě Kudrna. K tomu mohu použít jen informaci z knihy F. Loubala, kde dotyčný, který byl

Kudrnovým velitelem píše, že s největší pravděpodobností za Kudrnovým koncem stojí fakt, že byl považován za komedianta a že byl v civilu nejméně ceněn. Zároveň byl považován za světem prošlého a tudíž i vzpoury schopného. Stejně tak je zde uvedeno, že Kudrna svým postojem zachránil ostatním zatčeným život. A zde už bych si dovolil citovat : „ Kudrna dokázal, že právě malý český člověk, často snad i posmíváný, dovedl být na svém místě a dovedl zachraňovati i druhé, což mnozí společensky o hodně výše jeho, vždy nedovedli“.

A snad závěrem, pplk. Kukačka byl po těchto událostech odeslán do výslužby a hejtman Chocenský mohl uplatnit svoji povahu na frontě, kam byl odeslán.

Josef Kudrna a film

V roce 1928 byl natočen němý film „Jménem Jeho Veličenstva“ jehož režisérem byl Antonín Vojtěchovský. Film je též znám pod druhým názvem „Poprava pěšáka Kudrny“. V době své premiéry 31.5.1929 byl prezentován jako drama s touto upoutávkou : Voják je válečným soudem odsouzen k trestu smrti, protože uhodil brutálního důstojníka. Film byl natočen podle divadelní hry Antonína H. (Hýskovského) Řehoře Poprava Josefa Kudrny. Film byl natáčen v improvizovaném ateliéru, který byl upraven ze sálu Občanské besedy v Hradci Králové exteriéry v kasematech v H. Králové a v Praze na malé Straně..

Popis filmu:

Vypukne první světová válka a čeledín Josef Kudrna se musí jako mnoho dalších mužů rozloučit se svou ženou. Na frontě je raněn, ale brzy je z lazaretu poslán zpět do boje. Při nástupu se Josef dostane do konfliktu s hejtmanem a ten jej uhodí. Vojáci se Kudrny zastanou a vrhnou se na brutálního důstojníka. Josef je zatčen a postaven před vojenský soud. Předseda soudu nezkoumá vinu či nevinu, protože silně protičesky naladěný polní podmaršálek dal předem tajný rozkaz, aby byl Josef odsouzen k trestu smrti. Tento nejvyšší trest má sloužit jako varování českým vojákům. Marně prosí Kudrnova žena s dětmi o milost.

Hráli : Jaroslav Průcha (J. Kudrna), Růža Věchovská-Vojtěchovská (Anna Kudrnová, manželka), Josef Skřivan (polní podmaršálek Schwerdtner), Milada Petrovská (Schwerdtnerova žena Žofie), Antonín Nálevka (předseda soudu plukovník Heckendorfer), Josef Rezler (hejtman Chocenský) , Jiří Válek (podplukovník Plevka), Karel Schleichert (posádkový kurát Voneš), Jiří Válek. V. Pokorný (císař František Josef I.), Rudolf Klásek (žalářník), Antonín Vojtěchovský (šumař), Josef Bek (Kudrnův syn). Mimo jiné to byla první role Jaroslava Průchy a ojedinělé filmové vystoupení významného divadelníka Josefa Skřivana, Josef Bek zde hraje jako osmiletý.

Brno-Tuřany a ulice Josefa Kudrny

Po J. Kudrnovi je pojmenovaná v Brně ulice. Těto cti se mu dostalo za to, za tzv. protihabsburskou vzpouru v době 1. světové války, v roce 1930, v roce 1945 je ulice krátce přejmenována na Písčitou a poté v roce 1946 opět na Kudrnovu. Časový rozpis jmen této ulice :

- 12. 12. 1930 Kudrnova (Kudrnagasse)
- 17. 3. 1939 Kudrnagasse – Kudrnova
- 20. 2. 1942 Sandfeldgasse (Písčitá)
- 10. 5. 1945 Písčitá
- 25. 9. 1946 Kudrnova + Ivanovická
- 28. 12. 1960 Kudrnova

Dodatky:

Památník pěšáka Josefa Kudrny - Motol; v areálu motolské nemocnice bývalo dříve vojenské cvičiště. V r. 1930 zde byla odhalena pamětní deska s památníkem a v r. 1935 přibyla bronzová socha vzpřímeného muže - Josefa Kudrny od legionáře Rudolfa Březiny. Za 2. světové války byla socha muže zabavena nacisty jako materiál pro

válečné účely, a tak zde zbyl jen kamenný památník.
http://www.pis.cz/cz/praha/pamatky/pomniky_a_sochy#Praha5

Zdroje:

<http://www.vets.estranky.cz/clanky/vpm-hlavni-mesto-praha/Vojenska-pietni-mista-v-Praze-5>

http://www.vets.estranky.cz/clanky/vpm-hlavni-mesto-praha/vojenska-pietni-mista-v-praze-3-_-strana-6-

<http://www.turany.cz/docu.php?docid=608>

http://www.encyklopedie.brna.cz/home/?acc=profil_ulice&load=2869

http://cs.wikipedia.org/wiki/Josef_Kudrna

<http://www.fdb.cz/filmy-popis-obsah/26080-Jmenem-Jeho-Veliceanstva.html>

Josef Kudrna, oběť rakouské soldatesky , František Loubal, 1929
Fotografie : dobový tisk, V. Štrupl

Komentáře k článku : Vojín Josef Kudrna (Vladimír Štrupl, 13. 02. 2007)

Po J. Kudrnovi je pojmenována i ulice v Praze 5 - Motole, pod nemocnicí, poblíž místa, kde byl popraven.
V letech 1935-1940 Kudrnova, 1940-1945 to byla Melanova, a po válce až dodnes opět Kudrnova. Zdroj: M. Lašťovka, V. Ledvinka a kol. - Pražský uličník, 1998

Z členské diskuse :

Petr

Ještě bych se zeptal. Jakým způsobem přepisujete ruské texty, existuje nějaký program na převod z čj? Azbuku ještě celkem ovládám a v počítači se mě podařilo ji vložit, ale na klávesnici je trošsypaná jinak než české písmena. Díky

Martin - Požívám ruskou klávesnici (jen přepnu z CZ na RU, na papírku mám rozložení textu české). jako program je ideální NOTEPAD, ale musí se to uložit jako textové dokumenty v kódování UNICODE (jinak je z azbuky leccos, jen ne text).

Radek Říha - já používám virtuální ruskou klávesnici, na které až na malé výjimky rozložení odpovídá českému. Kdo ji chcete, tak mi napište na riha@vuje.cz , pošlu. Je to pro Win XP.

IvoŠ - Co se ruštiny, němčiny, rumunštiny atd. týče, nastav si je v pořadí tlačítek START - Nastavení - Prostředí - jazyky. Pak už si jen do každého souboru, který tvořím, vkládám textové pole, kde označím (pro jistotu) všechny klávesy klávesnice a textové pole si už jen stěhuji po dokumentu, dle potřeby - po použití smažu. Ahoj Ivo

Petr- Když jsme u té azbuky, nemůžu nikde v okolí sehnat ruské polepky (nálepky) na klávesnici, klávesnici jsou sice schopni dodat do druhého dne, ale připadá mě komplikované měnit při každém pomníku dvakrát klávesnici a dvě současně zapojené by si prý v PC moc nerozuměli. Kdyby někdo náhodou na polepky narazil, mohl by mě je prosím koupit a poslat klasickou poštou? Náklady bych na sraze pochopitelně vyrovnal. Díky. Sháním je, protože mě pomalu dochází VPM s čistě českým či latinkou psaným textem.

Martin- Já používám jen papírek s rozložením klávesnice kde mám v jednom řádku CZ a v druhém RU. Nic moc, ale vždycky, když píšu dlouho, tak si na to zvyknu a pak mi zase nejde čeština

Petr- je to taky řešení, ale proč to dělat polovičatě. Ale když nebude jiná možnost

IvoŠ- Tak skoč do prodejny s nábojema, kup si malé záslepky na terče (samolepící kolečka z papíru) a na ty si ty bučky napiš. Nebo je vystříhni lihovou fixou rovnou na klávesnici a francovkou je smažeš, až Tě omrzí.

Radek

Koukal jsem na nové věci a objevil památník obětem kom. režimu. O několika bych věděl - Babice, 50. léta. Je to taky do tématu?

Ivoš- Na schůzi jsme se o tom bavili (hlavně o 1968) a došli jsme k tomu že ano. Uvidíme, co z toho vyjde. Odstranit se můžou vždycky. Válka se tady koneckonců vedla, i když "jen" třídní.

Vladimír- Oběti voj. intervence ano, ale oběti komunistické zvěle, pokud nebyly vojenskými osobami, asi ne. Nebo možná do zvláštní kolonky. Znovu bych to probral na 5. srazu.

Ivoš- A co zákon o 3. odboji a protiprávnosti komunistického režimu? Když evidujeme oběti nacistického režimu a nebyly všechny jen odbojáři, tak proč se bát obětí komunistického?

Martin- Já se taky kloním k tomu je tam dávat. Obecně se na ně dá nahlížet podobně jako na Oběti z koncentračních táborů. A 3. odboj zatím pomníků moc nemá.

Vladimír- Dobrá, skláním se pod tíhou Vašich argumentů.

Ohlasy z našich internetových stránek
WWW.VETS.ESTRANKY.CZ

Pamětní deska Václav Schurrer (Umístění : Praha 1, Maiselova 96/16, Josefov)
je to moj dedko (veronika schurrerova, 07. 02. 2007 14:43) velmi my chiba

Generál Antonín Pavlík

stejně jméno (Antonín Pavlík, 20. 01. 2007 21:14)

menuju se stejně!!!jen tak sem na internetu hledal něco a mojem méně a sem tady....:-)byl to fakt dobrej že nic neřekl a ještě semu podařilo utéct ale ty kurvy ho zbili...

Jezbořice (PU)

jezborice (lucka, 08. 02. 2007 12:24) jezborice jsou hezke a me se libej strasne.

Brno (strana 2)

cobzaru@fim.usv.ro je suis interesse sur les details concernant mon oncle COBZARU MIHAI -vojin.

Si je peut avoir un foto sur son nom ou sa tombe je serai tres content.

Merci

Český Brod – osoby

ad: Josef Ladýř (Nad'a Klevisová, 23. 02. 2007 15:06)

Josef Ladýř (nar. 1885) byl můj dědeček, je pohřben na hřbitově v Českém Brodě, zemřel roku 1927 na infarkt v hodnosti štábního kapitána. Byl vojákem z povolání. Obě jeho dcery žijí (moje matka Naděžda, 83 let, její sestra Taťána 81 let), obě žijí v Praze.

Ráda bych se o dědečkovi dověděla víc, protože jsem se narodila až 18 let po jeho smrti. Kde hledat?

Zdravím a budu ráda, když se mi ozvete.

Nad'a Klevisová

Ohlasy z veřejnosti

24.1.2007 2:38, Vložil: Antonín Nešpor neston@lidice.cz

Chtěl bych pochválit a poděkovat touto cestou zřizovatelům projektu Virtuální památníky www.vets.setranky.cz o kterém jsem se dočetl v NO 2/2007. Prohlédl jsem si stránky projektu a našel místa, která znám a vím, že tam pomníčky padlým byly, jsou a jak doufám i zůstanou. Je to dobrý počín pro celou republiku zvláště pro mládež. Mapuje s použitím moderních navigačních metod místa, která připomínají odboj a zároveň v kostce vždy přiblíží historii. Velmi jsem přivítal možnost dohledat i ten nejzaprlednější pomníček podle uvedených souřadnic na portálu www.mapy.cz Je mnohdy obtížné se dostat k informacím o událostech a lidech, na které nesmíme zapomenout a o kterých se dočítám ve strašných výtiscích Národního Osvobození, nebo ještě Hlasu revoluce. Takto zachovaná paměť našeho národa je nezkráslivým obrazem událostí, protože ji uvádějí na web zasvěcení. Neméně významným prvkem tohoto projektu je, okolnost, že je stále otevřený a velmi rychle dokáže přiblížit dříve velmi obtížně dohledatelná fakta.

www.zasvobodu.cz

Počty vojenských pietních míst zařazených v rámci projektu mVPM

Celkový počet prezentovaných vojenských pietních míst							7051
Návštěvnost stránek za dané období							CELKEM
minulá období	leden	únor	březen				
78306	20053	19341	36513				154213
Počet prezentovaných vojenských pietních míst na internetu							
Hlavní město Praha							CELKEM
Praha 1	Praha 2	Praha 3	Praha 4	Praha 5	Praha 6	Praha 7	
140	64	1633	236	136	150	100	
Praha 8	Praha 9	Praha 10	Praha historie				
96	35	34	3				2627
Jihoceský							CELKEM
Č. Budějovice	Č. Krumlov	J. Hradec	Písek	Prachatice	Strakonice	Tábor	
1	15	26	22	116	2	12	194
Jihomoravský							CELKEM
Blansko	Brno město	Brno venkov	Břeclav	Hodonín	Vyškov	Znojmo	
2	244	13	53	23	12	58	405
Karlovarský							CELKEM
Cheb	Karlovy Vary	Sokolov					8
0	8	0					
Královéhradecký							CELKEM
H. Králové	Jičín	Náchod	Rychnov n/K.	Trutnov			
385	50	235	55	9			734
Liberecký							CELKEM
Česká Lípa	Jablonec n/N.	Liberec	Semily				
3	21	8	7				39
Moravskoslezský							CELKEM
Bruntál	Frýdek Místek	Karviná	Nový Jičín	Opava	Ostrava město		
16	2	0	6	19	3	46	
Olomoucký							CELKEM
Jeseník	Olomouc	Prostějov	Přerov	Šumperk			
1	29	35	74	2			141
Pardubický							CELKEM
Chrudim	Pardubice	Svitavy	Ústí nad Olticí				
147	352	5	77				581
Plzeňský							CELKEM
Domažlice	Klatovy	Plzeň jih	Plzeň město	Plzeň sever	Rokycany	Tachov	
76	104	11	40	19	10	2	262
Středočeský							CELKEM
Benešov	Beroun	Kladno	Kolín	K. Hora	Mělník	Mladá Boleslav	Nymburk
59	206	180	158	335	86	40	143
Praha východ	Praha západ	Příbram	Rakovník				
88	109	49	6				1459
Ústecký							CELKEM
Děčín	Chomutov	Litoměřice	Louny	Most	Teplice	Ústí nad Labem	
7	2	4	5	0	34	5	57
Vysočina							CELKEM
H. Brod	Jihlava	Pelhřimov	Třebíč	Žďár n/Sáz.			
91	19	29	120	46			305
Zlínský							CELKEM
Kroměříž	Uherské Hradiště	Vsetín	Zlín				
34	4	0	4				42
Zahraníčí							CELKEM
Bosna	Chorvatsko	Kosovo	Francie	Slovensko	Rusko	SRN	Tunisko
5	5	8	7	96	7	3	1
Japonsko	Maďarsko	Finsko	Ukrajina	Arménie	Itálie		
1	1	1	12	2	2	151	
Známost stránek (zpětné odkazy) ke dni 31.03.2007							
vyhledávač	www.csol.legionar.org	www.legionar.com	www.legionar.org	www.anet.cz	www.zasvobodit.cz	www.vets.estraniky.cz	
Jyx0	0	71	426	362	842	5075	
Morfeo	0	30	380	374	451	1158	
Alltheweb (cz)	0	0	0	0	0	0	
Alltheweb	0	0	0	0	0	0	
Altavista	0	80	3640	3610	3980	2130	
Atlas.cz	0	798	918	9	14	1112	
1.cz	0	30	380	374	451	1158	
Centrum.cz	0	0	0	0	0	0	
Google (cz)	0	0	0	0	0	0	
Google	0	13	15	15	47	100	
Msn (live.com)	0	68	287	48	1232	338	
Yahoo	0	82	4905	4737	5700	9390	
Celkem	0	1172	10951	9529	12717	20461	
pro hledání je použito :							

Zpravodaj Monument je **neprodejná** účelová tiskovina, vydávaná za účelem propagace mapování vojenských pietních míst a spolku (klubu) tuto činnost provozujícího. Číslo neprošlo jazykovou úpravou. Adresa pro kontakt : brynychm@seznam.cz , webové stránky projektu www.vets.estranky.cz
Redakční rada :